VELIKA SUBOTA

VEČERNJA S LITURGIJOM SV. BAZILIJA

(VELIKO PASHALNO BDJENJE)

Služi se na Veliku subotu predvečer ili navečer. Do Apostola se služi u crnim rizama, a dalje u bijelima. Sveta vrata su zatvorena do "Radosno svjetlo". Na ulaz se ide s Evanđeljem. Plaštanica se prenosi u oltar na „Ustani, Bože“.

Ovdje su i djelovi za samostalno moljenje, kao i za služenje Večernje.

Svi svećenički dijelovi otisnuti su običnim slovima*. Ono što moli narod ili kor* **masnim.**

S: Blagoslovljen Bog naš svagda, sada i vazda i u vijeke vjekova. N: **Amin.**

Dođite, poklonimo se Kralju našemu Bogu!
Dođite, poklonimo se Kristu, Kralju našemu Bogu!
Dođite, poklonimo se i padnimo ničice pred samim
Gospodom Isusom Kristom, Kraljem i Bogom našim!

Psalam 103.(104.)

Blagoslivljaj, dušo moja, Gospoda,*
Gospode, Bože moj, silno si velik!
Odjeven veličanstvom i ljepotom,*
svjetlošću ogrnut kao plaštem!
Nebo si razapeo kao šator,*
na vodama sagradio dvorove svoje.
Od oblaka praviš kola svoja,*
na krilima vjetrova putuješ.
Vjetrove uzimaš za glasnike,*
a žarki oganj za slugu svojega.
Zemlju si stavio na stupove njene:*
neće se poljuljati u vijeke vjekova,
pokrio si je vodama bezdanim ko haljinom,*
iznad bregova stajahu vode;
na tvoju se prijetnju povukoše,*
od tvoje grmljavine zadrhtaše.
Bregovi se digoše, doline spustiše*
na mjesto koje si im odredio.
Odredio si granicu koju ne smiju prijeći,*
da opet ne pokriju zemlju.

**Izvore svraćaš u potoke*
što žubore među brdima.
Oni poje sve živine poljske,*
divlji magarci žeđ gase u njima.
Uz njih se gnijezde ptice nebeske*
i pjevaju među granama.
Ti natapaš bregove iz dvorova svojih,*
zemlja se nasićuje plodom tvojih ruku.
Ti daješ te niče trava za stoku*
i bilje na korist čovjeku,
da izvede kruh iz zemlje*
i vino što razvedruje srce čovječje;
da uljem lice osvježi,*
i da kruh okrijepi srce čovjeku.
Stabla se Gospodnja napajaju hranom,*
cedri libanonski koje on zasadi.
Ondje se ptice gnijezde,*
u čempresu dom je rodin.
Visoki bregovi daju kozorogu,*
a pećine jazavcu sklonište.
Ti si stvorio mjesec da označuje vremena,*
i sunce znade kada ima zaći.
Kad razastreš tmine i noć se spusti,*
tad se šuljaju u njoj životinje šumske.
Lavići riču za plijenom*
i od Boga hranu traže.
Kad sunce ograne, nestaju*
i liježu na ležaje.
Tad čovjek izlazi na dnevni posao*
i na rad do večeri.
Kako su brojna djela tvoja, Gospode!*
Sve si to mudro učinio:*
puna je zemlja stvorenja tvojih.
Eno mora, velika i široka,*
u njemu vrve gmazovi bez broja,*
životinje male i velike.
Onud prolaze nemani,*
Levijatan kojeg stvori da se igra u njemu.
I sva ova bića željno čekaju*
da ih nahraniš na vrijeme.
Daješ li im, tada sabiru:*
otvaraš li ruku, nasite se dobrima.
Sakriješ li lice svoje, tad se rastuže;***

ako dah im oduzmeš, ugibaju,*
i opet se u prah vraćaju.
Pošalješ li dah svoj, opet nastaju,*
i tako obnavljaš lice zemlje.
Neka dovijeka traje slava Gospodnja:*
nek se raduje Gospod djelima svojim!
On pogleda zemlju, i ona se potrese,*
dotakne bregove, oni se zadime.
Pjevat ću Gospodu dokle god živim,*
svirat ću Bogu svome dokle god me bude.
Bilo mu milo pjevanje moje!*
Ja ću se radovati u Gospodu.
Nek zločinci sa zemlje nestanu,
i bezbožnika nek više ne bude!*
Blagoslivljaj, dušo moja, Gospoda!
I sunce znade kada ima zaći,* kada razastireš
tmine i noć se spusti.
Kako su brojna djela tvoja Gospode!*
Sve si to mudro učinio.

Slava, I sada:
Aliluja, Aliluja, Aliluja: Slava, Tebi, Bože. *3x*

Ako nema svećenika, reci: Gospodi, pomiluj! *12 x* i odmah slijedi: 'Gospode zazvah' sa stihirama.
Ako je svećenik, za vrijeme psalma 103. čita Večernje molitve i Veliku ekteniju:

VEČERNJE MOLITVE

1.Gospode milosrdni i blagi, koji si spor na srdžbu i sama ljubav, čuj našu molitvu i slušaj glas molitve naše, daj nam milostivo znak naklonosti svoje, uči nas svojemu putu da hodimo u istini Tvojoj. Razveseli srca naša da se bojimo Tvojega svetog imena, jer Ti si velik i činiš čudesa, Ti si jedini Bog i nema Ti ravna među bozima, Gospode; moćan si u milosrđu i dobar u jakosti, da pomažeš, tješiš i spasavaš sve one koji se uzdaju u Tvoje sveto ime. *Uzglas:* Jer Tvojemu imenu pripada svaka čast i slava i mi Te blagoslivljamo i slavimo: Oca i Sina i Svetoga Duha, sada i vazda i u vijeke vjekova. Amin.

2.Gospode, nemoj nas karati u srdžbi svojoj i nemoj nas kazniti u svojemu gnjevu, nego postupi s nama po milosrđu svojem, o liječniče i iscjelitelju naših duša! Vodi nas prema pristaništu svoje volje, prosvijetli oči srca našega u spoznanju Tvoje istine, i daj da preostali dio ovoga dana kao i ostatak života našega bude u miru i bez grijeha; to Te molimo

po zagovoru svete Bogorodice i svih svetih. *Uzglas:* Jer je Tvoja vlast i Tvoje je carstvo i moć i slava: Oca…

3. Gospode, Bože naš, spomeni se nas, grješnih i beskorisnih slugu svojih, kada zazivamo Tvoje sveto klanjanja dostojno ime; nemoj dopustiti da se postidimo u isčekivanju Tvoga milosrđa, nego daruj nam dobrostivo, o Gospode, sve što tražimo za spasenje; podaj nam da Te ljubimo i da Te se bojimo svim srcem svojim i da u svemu vršimo volju Tvoju. *Uzglas:* Jer Ti si dobar i čovjekoljubiv Bog, mi Ti iskazujemo slavu: Ocu…

4. Ti, koga u visinama slave svete moći neprekidnim pjesmama i sveudiljnim hvalospjevima, ispuni usta naša Tvojom hvalom da uzmognemo iskazati čast svetom imenu Tvojemu. Udijeli nam dioništvo u baštini svetih koji se Tebe u istini boje i koji vrše Tvoje zapovijedi; po zagovoru svete Bogorodice i svih svetih Tvojih. *Uzglas:* Jer Tebi pripada svaka slava, čast i klanjanje: Ocu…

5. Blagoslovljen si Gospode, Bože Svevladaru, koji poznaješ ljudske namjere i znaš što nam treba i mnogo izobilnije nego li mi sami možemo moliti ili zamisliti. Ti sam dakle, Čovjekoljupče Kralju, koji si u svemu dobar, osposobi nas mnoštvom svoga milosrđa da čiste savjesti zazivamo Tvoje sveto ime; i ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od Zloga i providnošću svojom uredi sve na našu korist. *Uzglas:* Jer Tebi pripada svaka slava, čast i klanjanje: Ocu…

6. Gospode, Gospode, koji sve držiš svojom prečistom rukom, koji si strpljiv prema svima nama, koji žališ poradi naših opačina i koji udaljuješ od nas naše krivice, spomeni se smilovanja svoga i milosrđa svoga i pohodi nas dobrotom svojom. Udijeli nam da Tvojom milošću izbjegnemo različitim napastima Zloga također i u preostalom dijelu ovoga dana i sačuvaj naš život sigurnim milošću Tvojega presvetoga Duha. *Uzglas:* Milošću i milosrđem i čovjekoljubljem Tvoga jedinorođenoga Sina s kojim si blagoslovljen s presvetim i dobrim i životvornim Tvojim Duhom, sada i vazda i u vijeke vjekova. Amin.

7. Bože veliki i predivni, koji svime milostivo upravljaš neizrecivom dobrotom i bogatim promislom i koji si nam poklonio dobra ovoga svijeta i po prethodno darovanim dobrima zajamčio nam obećano carstvo. Ti si dopustio da smo protekli dio dana izbjegli svakom zlu, daruj nam da i preostali dio dana provedemo besprijekorni pred svetom slavom Tvojom u klicanju Tebi, Bogu našemu, jedinomu dobromu i čovjekoljubivomu. *Uzglas:* Jer Ti si Bog naš i mi Tebi iskazujemo slavu: Ocu…

8. Veliki i svevišnji Bože! Ti jedini posjeduješ besmrtnost prebivaš u svjetlu nedostupnu, svu si tvar mudro učinio, odijelivši svjetlost od tame sunce si postavio u službu dana, a mjesec i zvijezde u službu noći. I nas

si , iako smo grešni, učinio dostojnima da ovoga časa stupimo pred lice Tvoje s hvalama i da Ti prinesemo večernji hvalospjev: Ti sam, Čovjekoljupče, uzdigni molitvu našu kao kad pred lice i primi ju kao ugodni miomiris. Udijeli nam da ova večer i noć, koja se približava, prođu u miru. Zaodjeni nas oružjem svjetlosti, izbavi nas od noćnoga straha i od kuge što se šulja kroz tmine. Neka san, što si nam ga darovao za okrjepu našoj nemoći, bude slobodan od svake đavolske teške misli. Daj, Vladaru, darovatelju dobara, udijeli nam da se na svojim ležajima skrušimo i da se noću spominjemo Tvojega imena i da, prosvjetljeni razmatranjem o Tvojim zapovijedima, ustanemo s radošću u duši na hvalospjev Tvojoj dobroti: prinoseći milosrđu Tvojemu molitve i prošnje za vlastite grijehe i za one svekolikog Tvojeg naroda; pohodi ga milosrđem i zagovorom svete Bogorodice. *Uzglas:* Jer si dobar i čovjekoljubiv Bog, mi Ti iskazujemo slavu: Ocu…

VELIKA EKTENIJA

S: U miru Gospodu se pomolimo.
N: **Gospode, pomiluj!**

Za višnji mir i spasenje naših duša, Gospodu se pomolimo.

Za mir svega svijeta, za postojanost svetih Božjih Crkvi i za jedinstvo sviju, Gospodu se pomolimo.

Za ovaj sveti hram i sve one koji s vjerom, pobožnošću i strahom Božjim ulaze u njega, Gospodu se pomolimo.

Za svetoga sveopćeg Prvosvećenika našega *(ime),*Papu Rimskoga, Gospodu se pomolimo.

Za preuzvišenoga nadbiskupa i metropolitu našega gospodina *(ime),* za bogoljubnog ordinarija našega gospodina *(ime),* za časno svećenstvo, u Kristu đakonstvo, za sav kler i narod, Gospodu se pomolimo.

Za pretpostavljene vlasti naše i za svu vojsku, Gospodu se pomolimo.

Za ovaj grad, (*ili* za ovo mjesto, *ili* za ovu svetu obitelj), za svaki grad, kraj i za one koji vjerom u njima žive, Gospodu se pomolimo.

Za pogodno vrijeme, za obilje zemaljskih plodova i za mirna vremena, Gospodu se pomolimo.

Za one koji plove, putuju (i lete), za bolesnike, patnike, uznike i za njihovo spasenje, Gospodu se pomolimo.

Da se oslobodimo od svake bijede, srdžbe i nevolje, pomolimo se Gospodu.

Da se oslobodimo od pošasti zaraze i bolesti, pomolimo se Gospodu.

Zaštiti, spasi, pomiluj i očuvaj nas, Bože, svojom milošću.

Spomeniuvši presvetu, prečistu, preblagoslovljenu, slavnu Vladaricu našu Bogorodicu i vazda Djevicu Mariju, sa svima svetima, sami sebe i sav svoj život Kristu Bogu predajmo.

N: Tebi, Gospode!
Uzglas: Jer Tebi dolikuje svaka slava, čast i klanjanje: Ocu i Sinu i Svetom Duhu, sada i vazda i u vijeke vjekova.
N**: Amin.**

GOSPODE ZAZVAH

Psalam 140., glas 1. (šest) stihira

Gospode zazvah tebe, usliši me!
Usliši me Gospode!*
Gospode zazvah Tebe, usliši me!* Slušaj glas
molitve moje kojim zazivam ja tebe! Usliši me Gospode!
Nek se uzdigne molitva moja kao kâd pred
tobom,* podizanje ruku mojih kô žrtva večernja!
Usliši me Gospode!

Staroslavenski:
Gospodi vozvah tebe, usliši mja! Usliši mja Gospodi!
Vonmi glasu molenija mojego vnjegda vozvati mi k tebje.
Usliši mja Gospodi!
Da ispravitsja molitva moja jako kadilo pred toboju
Vozdjejanije ruku mojeju, žertva večernjaja.
Usliši mja Gospodi!

Na usta mi, Gospode, stražu postavi,*
i stražare na vrata usana mojih!
Ne daj da mi se srce zlu prikloni,*
da bezbožno počinim djela opaka;
i u društvu zlotvora*
da ne blagujem poslastica njihovih!
Nek me samo udari pravednik, ljubav je što me
kara, al ulje grešničko neće mi glavu pomazat;*
zloći njihovoj oprijet ću se uvijek svojom molitvom.
Kad strovale niz hridinu suce njihove,*
razumjet će kako blage bjehu riječi moje.
Kao kad orač ore i para zemlju,*
tako će im se na rubu Podzemlja kosti rasuti.
U te su, Gospode, uprte oči moje,*
k tebi se utječem, ne daj da mi duša propadne!
Čuvaj me od stupice koju postaviše meni,*
od zamki zločinaca!
Nek u vlastite zamke upadnu zlotvori,*
a ja neka im umaknem!

Psalam 141.

Iz svega glasa vapijem Gospodu,*
iz svega glasa Gospoda zaklinjem.
Pred njim svoju izlijevam tužaljku,*
tjeskobu svoju pred njim razastirem.
Ako duh moj i klone u meni,*
ti put moj poznaješ.
Na putu kojim prolazim*
potajnu mi zamku staviše.
Obazrem li se nadesno i pogledam:*
nitko ne zna za mene.
Nemam kamo pobjeći,*
nitko za život moj ne mari.
K tebi, Gospode, vapijem;*
govorim: ti si mi utočište,
ti si dio moj u zemlji živih.
Poslušaj moje vapaje,*
jer sam veoma nevoljan.
Izbavi me od gonitelja mojih,*
jer od mene oni su moćniji.
Izvedi iz tamnice dušu moju*
da zahvaljujem imenu tvojemu.
Oko mene će se okupit pravednici*
zbog dobra što si ga iskazao meni.

Psalam 129. Sa stihirama

Iz dubine vapijem tebi, Gospode,
Gospode, usliši glas moj!
Neka paze uši tvoje
na glas molitve moje!
Ako na bezakonja budeš gledao, Gospode,
Gospode, tko će opstati? Ali u tebe je praštanje!

Stihire, glas 1.

Naše večernje molitve primi, Sveti Gospode, i daj nam oproštenje grijeha jer si nam Ti jedini na svijetu pokazao uskrsnuće

Radi imena tvoga pouzdah se u te, Gospode, uzda se duša moja u riječ tvoju, uzda se duša moja u Gospoda!

Trpljenjem smo se Tvojim, Kriste, izbavili od našeg trpijenja i Tvojim smo se uskrsnućem oslobodili propadljivosti. Gospode, slava Tebi.

Od straže jutarnje sve do noći, od straže
jutarnje, neka se Izrael uzda u Gospoda!

Danas podzemlje stenjući govori: Bolje da ne primih rodenoga od Marije! Kada je on došao, srušio je moju državu i mjedena vrata razorio, duše koje sam do sada držao, on je uskrisio jer je Bog. Slava, Gospode, Tvojemu križu i uskrsnuću.

Jer je u Gospoda milosrđe i obilno je u njega otkupljenje,
i on će otkupiti Izraela od svih grijeha njegovih.

Danas podzemlje stenjući govori: Oborena je moja vlast! Primih pokojnika kao jednoga od umrlih, ali ga ne mogu nikako u sebi zadržati i s njim gubim sve koji bijahu pod mojom vlašću. Imadoh mrtve od vijeka, ali evo ovaj sve izvodi! Slava, Gospode, Tvojemu križu i uskrsnuću.

Psalam 116.
Hvalite Gospoda svi puci, slavite ga, svi narodi!

Danas podzemlje stenjući govori: Propalo je moje kraljevstvo, razapeti Pastir uskrisi Adama nad kojim vladah, te izgubih i izbacih sve koje silom progutah. Raspeti je ispraznio grobove i vlast smrti je izčezla. Slava, Gospodine, Tvojemu križu i uskrsnuću.

Silna je prema nama ljubav njegova,
i vjernost Gospodnja ostaje dovijeka!

Sadašnji veliki dan Mojsije je otajstveno vidio kada je rekao: Blagoslovi Bog dan sedmi, jer ovo je blagoslovljena subota,ovo je dan počinka kada je počinuo od svih svojih djela jedinorođeni Sin Božji. On je, donoseći preko trpijenja spasenje, počinuo svojim tijelom. Uskrsnućem se ponovno vratio svome Ocu, darujući nam vječni život, kao jedini milosrdan i Čovjekoljubiv.

Slava, I sada, *Dogmat 1. glasa:*

Svemirsku slavu koja isklija od ljudi i rodi Vladara, proslavimo vrata nebeska - Mariju Djevicu, nju - pjesmu bestjelesnih i ures vjernika. Jer ona se javi kao nebo i hram Božanstva. Ona razruši pregradu neprijateljstva, uvede mir i Carstvo otvori. Imajući nju kao tvrđavu vjere, zadobismo branitelja, Gospoda, koji se od nje rodio. Smjelo, Božji puče, ohrabri se, jer On sam će pobijediti neprijatelje kao Svemogući.

Ulaz s Evanđeljem

S: Dobri Čovjekoljupče, Kralju, koji sve blagoslivljaš! Skrušena srca i ponizna duha usrdno te molimo: Blagoslovi, Kriste, pravi Bože naš, naše ulaske i izlaske! Jer je tvoj dolazak i odlazak kao i život s ljudima blagoslovljen, svagda, sada i vazda i u vijeke vjekova.

N: **Amin.**
(Đ: Blagoslovi, vladiko sveti ulazak.)
S: Blagoslovljen ulazak svetih Tvojih svagda, sada i vazda i u vijeke vjekova. Đ: Amin.

S: Mudrost! Uspravno stojmo!

Svjetlo tiho svete slave besmrtnoga,
Oca nebeskoga, svetoga, blaženoga,
Isuse Kriste!

Prispjevši sunca zapadu, ugledavši svjetlost večernju: pjevamo Ocu i Sinu i Svetomu Duhu, Bogu!

Dostojan jesi u svako vrijeme pobožnim glasima biti slavljen, Sine Božji, koji život daješ svemu svijetu, stoga Te sav svijet slavi!

Svjete tihij svjatija slavi, besmertnago Otca nebesnago, svjatago, blaženago Isuse Hriste.
Prišedše solncu na zapad, vidjevše svjet večernji,
pojem Otca i Sina i svjatago Duha Boga, dostojin jesi vo vsja vremena pjet biti glasi prepodobnimi,
Sine Božji život dajaj vsemu miru
Jegože radi ves mir slavit tja.

S: Budimo pozorni! Mir svima! Mudrost! Budimo pozorni!

ČITANJA

Iz Knjige Izlaska (*13.20* - 15.1)

Krenuvši iz Sukota, Izraelci se utabore u Etamu, na kraju pustinje. Gospod je išao pred njima, danju u stupu od oblaka da im put pokazuje, a noću u stupu od ognja da im svijetli. Tako su mogli putovati i danju i noću. I nije ispred naroda nestajao stup od oblaka danju ni stup od ognja noću. Gospod reče Mojsiju: »Reci Izraelcima da se vrate i utabore pred Pi-Hahirotom, između Migdola i mora, nasuprot Baal-Sefonu. Utaborite se nasuprot ovome mjestu, uz more. Faraon će reći: 'Izraelci lutaju krajem tamo-amo; pustinja ih zatvorila.'Ja ću otvrdnuti faraonu srce, i on će za njima poći u potjeru. Ali ja ću se proslaviti nad faraonom i svom njegovom vojskom. Tako će Egipćani spoznati da sam ja Gospod.« Izraelci tako učine.
Kad su egipatskom kralju kazali da je narod pobjegao, faraon i njegovi dvorani predomisliše se o narodu. »Što ovo učinismo!« – rekoše. »Pustismo Izraelce i više nam neće služiti.« Zato opremi

faraon svoja kola i povede svoju vojsku. Uze šest stotina svojih kola sve poizbor i ostala kola po Egiptu. I u svima bijahu štitonoše. Gospod otvrdnu srce faraonu, kralju egipatskom, te on krenu u potjeru za Izraelcima, koji su otišli uzdignute pesnice. Egipćani, dakle, pođu za njima u potjeru. I dok su Izraelci taborovali uz more, blizu Pi-Hahirota nasuprot Baal-Sefonu, stignu ih svi faraonovi konji pod kolima, njegovi konjanici i njegovi ratnici. Kako se faraon približavao, Izraelci pogledaju i opaze da su Egipćani za njima u potjeri, pa ih obuzme velik strah. I poviču Izraelci Gospodu: »Zar nije bilo grobova u Egiptu«, reknu Mojsiju, »pa si nas izveo da pomremo u pustinji? Kakvu si nam uslugu učinio što si nas izveo iz Egipta! Zar ti nismo rekli baš ovo u Egiptu: Pusti nas! Služit ćemo Egipćane! Bolje nam je i njih služiti nego u pustinji poginuti. Ne bojte se!« – reče Mojsije narodu. »Stojte čvrsto pa ćete vidjeti što će vam Gospod učiniti da vas danas spasi: Egipćane koje danas vidite nikad više nećete vidjeti. Gospod će se boriti za vas. Budite mirni! Zašto zapomažete prema meni?« – reče Gospod Mojsiju. »Reci Izraelcima da krenu na put. A ti podigni svoj štap, ispruži svoju ruku nad morem i razdijeli ga nadvoje da Izraelci mogu proći posred mora po suhu. Ja ću otvrdnuti srce Egipćana, i oni će poći za njima, a ja ću se onda proslaviti nad faraonom i njegovim ratnicima, njegovim kolima i konjanicima. Neka znaju Egipćani da sam ja Jahve kad se proslavim nad faraonom, njegovim kolima i njegovim konjanicima.« Anđeo Božji, koji je išao na čelu izraelskih četa, promijeni mjesto i stupi im za leđa. A i stup od oblaka pomakne se ispred njih i stade im za leđa. Smjesti se između vojske egipatske i vojske izraelske te postade onima oblak taman, a ovima rasvjetljivaše noć te tako ne mogoše jedni drugima prići cijele noći. Mojsije je držao ruku ispruženu nad morem dok je Gospod svu noć na stranu valjao vode jakim istočnim vjetrom i more posušio. Kad su se vode razdvojile, Izraelci siđoše u more na osušeno dno, a vode stajahu kao bedem njima nadesno i nalijevo. Egipćani: svi faraonovi konji, kola i konjanici, nagnu za njima u more, u potjeru. Za jutarnje straže pogleda Gospod iz stupa od ognja i oblaka na egipatsku vojsku i u njoj stvori zbrku. Zakoči točkove njihovih kola da su se jedva naprijed micali. »Bježimo od Izraelaca!« – poviču Egipćani, »jer Gospod se za njih bori protiv Egipćana!« Tada će Gospod Mojsiju: »Pruži ruku nad more da se vode vrate na Egipćane, na njihova kola i konjanike.« Mojsije pruži ruku nad more i u cik zore more se vrati u svoje korito. Kako su Egipćani, bježeći, jurili prema moru, Gospod ih strmoglavi usred voda. Tako vode, slijevajući se natrag, potope kola, konjanike i svu vojsku faraonovu koja bijaše pošla u potjeru za Izraelcima – u more.

I ne ostade od njih ni jedan jedini. A Izraelci išli suhim posred mora, vode im stale kao zid zdesna i slijeva. Tako Gospod u onaj dan izbavi Izraela iz šaka egipatskih, i vidje Izrael pomorene Egipćane na morskome žalu. Osvjedoči se Izrael i o silnoj moći koju Gospod pokaza nad Egipćanima. Narod se poboja Gospoda i povjerova Gospodu i njegovu sluzi Mojsiju. Tada Mojsije s Izraelcima zapjeva ovu pjesmu Gospodu u slavu:

Pjesan Mojsijeva

S: Zapjevat ću Gospodu:
N: **Jer se slavno proslavio!**
Konja i konjanika u more on je vrgao:
Moja je snaga moja pjesma - Gospod,
jer je mojim postao izbaviteljem:
On je Bog moj, njega ja ću slaviti,
on je Bog oca mojega, njega ću veličati.
Gospod je ratnik hrabar, Gospod je ime njegovo.
Kola Faraonova i vojsku mu u more baci;
Cvijet njegovih štitonoša More crveno proguta;
Valovi ih prekriše;
Poput kamena u morske potonuše dubine;
Desnica Tvoja, Gospode, snagom se prodiči;
Desnica Tvoja, Gospode, raskomada dušmane.
Od daha iz Tvojih nosnica vode narastoše.
Valovi se u bedem uzdigoše,
u srcu mora dubine se stvrdnuše.
Mislio je neprijatelj: "Gonit ću ih, stići, plijen ću podjeliti, duša će moja sita ga biti,
trgnut ću mač, uništiti ih rukom svojom;"
Ati dahom svojim dahnu, more se nad njima sklopi;
Ko olovo potonuše silnoj vodi u bezdane.
Tko je kao ti, Gospode, među bogovima,
tko kao ti sija u svetosti,
u djelima strašan, divan u čudima.
Desnicu si pružio i zemlja ih proguta.
Milošću svojom vodio si ovaj narod,
Tobom otkupljen. .
K svetom Tvom Stanu snagom si ga svojom upravio.
Kada to čuše, prodrhtaše narodi,
Filistejce muke spopadoše.
Užas je shrvao edomske glavare,
trepet je obuzeo moapske knezove
i tresu se svi koji žive u Kanaanu.
Strah i prepast na njih se obaraju,

snaga Tvoje ruke skamenila ih je
dok narod tvoj, Gospode, ne prođe,
dok ne prođe narod tvoj koji si otkupio.
Dovest ćeš ih i posaditi na gori svoje baštine,
na mjestu koje Ti, Gospode,
svojim učini Boravištem, Svetištem,
Gospode, Tvojom rukom sazidanim.
Vazda i do vijeka Gospod će kraljevati.

Slava: I sada:
Zapjevat ću Gospodu: Jer se slavno proslavio!

Čitanje iz Knjige Danijela proroka
(3, 1- 56)

Kralj Nabukodonozor odredi da se načini zlatni kip, visok šezdeset lakata i širok šest, i da ga postave u ravnici Duri, u pokrajini babilonskoj. Kralj Nabukodonozor pozva satrape, namjesnike, upravitelje, savjetnike, rizničare, suce i zakonoznance i sve namjesnike pokrajina da dođu na posvetu kipa što ga podiže kralj Nabukodonozor. Tada se sakupiše satrapi, namjesnici, upravitelji, savjetnici, rizničari, suci i zakonoznanci i svi namjesnici pokrajinske vlasti na posvetu kipa što ga podiže kralj Nabukodonozor. I stadoše pred kip što podiže Nabukodonozor. Glasnik proglasi: »O narodi, plemena i jezici, evo što vam se naređuje: u času kad začujete zvuke roga, frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih glazbala, bacite se na tlo i poklonite se zlatnome kipu što ga podiže kralj Nabukodonozor! Tko se ne baci na tlo i ne pokloni, bit će smjesta bačen u peć užarenu. «Zato, čim začuše zvuk roga, frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih glazbala, baciše se na tlo svi narodi, plemena i jezici klanjajući se zlatnome kipu što ga podiže kralj Nabukodonozor.
Uto dođoše neki Kaldejci i optužiše Judejce. Rekoše kralju Nabukodonozoru: »O kralju, živ bio dovijeka! Ti si, kralju, naredio svakom čovjeku koji začuje zvuke roga, frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih glazbala da se baci na tlo i da se pokloni zlatnome kipu; a tko se ne baci na tlo i ne pokloni, da bude bačen u peć užarenu. A evo, ovdje su Judejci koje si postavio za upravitelje pokrajine babilonske: Šadrak, Mešak i Abed Nego. Ti ljudi ne mare za te, o kralju; oni ne štuju tvojih bogova i nisu se poklonili zlatnome kipu što si ga podigao.« Nabukodonozor, bijesan i gnjevan, pozva Šadraka, Mešaka i Abed Nega. Odmah ih dovedoše pred kralja. A Nabukodonozor im reče: »Je li istina, Šadrače,

Mešače i Abed Nego, da vi ne štujete mojih bogova i da se ne klanjate zlatnome kipu što ga podigoh? Jeste li voljni, čim začujete zvuk roga, frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih glazbala, baciti se na tlo i pokloniti se kipu što ga načinih? Ako li mu se ne poklonite, bit ćete smjesta bačeni u peć užarenu; i koji je taj bog koji bi vas izbavio iz ruke moje?« Šadrak, Mešak i Abed Nego odgovoriše kralju Nabukodonozoru: »Ne treba da ti odgovorimo na to. Bog naš, kome služimo, može nas izbaviti iz užarene peći i od ruke tvoje, kralju; on će nas i izbaviti. No ako toga i ne učini, znaj, o kralju: mi nećemo služiti tvojemu bogu niti ćemo se pokloniti kipu što si ga podigao.«
Na te riječi kralj Nabukodonozor uskipje bijesom, a lice mu se iznakazi na Šadraka, Mešaka i Abed Nega. On naredi da se peć ugrije sedam puta jače no inače i jakim ljudima iz svoje vojske zapovjedi da svežu Šadraka, Mešaka i Abed Nega i bace u peć punu žarkoga ognja. Svezaše ih, dakle, i u plaštevima, obući i kapama baciše u zažarenu peć. Kako kraljeva zapovijed bijaše žurna a peć preko mjere užarena, plamen ubi ljude koji su bacali Šadraka, Mešaka i Abed Nega. A tri čovjeka – Šadrak, Mešak i Abed Nego – padoše svezani u zažarenu peć.
I hodahu posred plamena hvaleći Boga, slaveći Gospoda. Stavši Azarja otvori usta i pomoli se usred ognja ovako:
»Blagoslovljen i hvaljen budi, Gospode, Bože otaca naših,
i neka ime tvoje bude slavljeno dovijeka! Pravedan si u svemu što učini nama, sva su tvoja djela istinita, svi tvoji putovi pravi,
svi tvoji sudovi istina. Po pravdi si presudio u svemu što si poslao na nas i na sveti grad otaca naših, Jeruzalem: zbog naših si grijeha ovako postupio s nama, u istini i pravednosti. Zgriješili smo i počinili bezakonjeodmetnuvši se od tebe, sagriješili teško;
ne slušasmo naredbe tvoje. Nismo ih čuvali i nismo vršili što nam bijaše naređeno za naše dobro. Sve što si poslao na nas, sve što si nam učinio, pravedno si učinio. Kad si nas predao u ruke bezakonika, dušmana naših, najgorih odmetnika, i kralju nepravednom, najgorem na zemlji, te danas ne smijemo otvoriti usta: sramota i ruglo pokrivaju one koji ti služe i tebi se klanjaju.
O, ne zapusti nas zauvijek, zbog imena svoga, i ne razvrgni Saveza svoga, ne uskrati nam svoje milosrđe zbog Abrahama, miljenika svoga; zbog Izaka, sluge svojega; zbog Izraela, sveca svojega,
kojima si obećao umnožit' potomstvokao zvijezde nebeske
i kao pijesak na obali morskoj. Gospode, postadosmo najmanji među narodima, prezreni po svoj zemlji poradi grijeha svojih.
Nemamo sada vojvode, proroka, kneza, paljenice, klanice, prinosa, kâda, ni mjesta gdje da prinesemo prvence tebi

**i da nađemo milosrđe. No primi nas slomljene duše, duha ponizna!
Kao paljenice ovnova i bikova, kao tisuće pretilih janjaca –
takva nek' bude žrtva naša pred tobom danas da nas pomiri s
tobom – jer se neće postidjeti oni koji se u te uzdaju.
Odsada ćemo svim srcem slijediti tebe, tebe se bojati i tražiti lice
tvoje. Ne postidi nas, već postupaj s nama po blagosti svojoj,
po velikoj ljubavi svojoj! Izbavi nas, kao nekoć, čudesima svojim,
proslavi ime svoje, Gospode! Neka se postide oni koji zlo čine
slugama tvojim: neka se postide svoga nasilja i neka im sila
skršena bude! Nek' znaju da si ti jedini Bog i Gospod, slavan po
svoj zemlji!«
Kraljeve sluge koje ih bijahu bacile u peć neprestano poticahu
oganj zemnim uljem, smolom, kučinama i vinjagom, tako te plamen
lizaše četrdeset i devet lakata iznad peći. Buknuvši, spali Kaldejce
koji se nađoše oko peći. No anđeo Gospodnji siđe u peć k Azarji i
njegovim drugovima;izagna plamen ognja iz peći te usred peći
puhaše kao rosni lahor, a oganj ih ne dodirnu niti im zadade bol ili
kakvu neugodnost.
Tada sva trojica zapjevaše u peći jednim glasom, slaveći i
blagoslivljajući Boga:
»Blagoslovljen budi, Gospodine,Bože otaca naših,
hvaljen i uzvisivan dovijeka!
Blagoslovljeno, slavno i sveto ime tvoje,
hvaljeno i uzvisivano dovijeka!
Blagoslovljen budi u domu sveteslave svoje,
hvaljen i slavljen dovijeka!
Blagoslovljen budi na prijestoljukraljevstva svoga,
hvaljen i uzvisivan dovijeka!
Blagoslovljen, ti što istražuješ bezdane
i sjediš nad kerubima,
hvaljen i uzvisivan dovijeka!
Blagoslovljen budi na svodu nebeskom,
hvaljen i slavljen dovijeka!**

Pjesan Triju mladića

S: Hvalite Gospoda i uzvisujte ga dovijeka!
**N: Hvalite Gospoda i uzvisujte ga dovijeka!
Sva djela Gospodnja, blagoslivljajte Gospoda!
Anđeli Gospodnji, blagoslivljajte Gospoda!
Nebesa, blagoslivljajte Gospoda!
Sve vode nad nebesima, blagoslivljajte Gospoda! Sve sile
Gospodnje, blagoslivljajte Gospoda: Sunce i mjeseče,
blagoslivljajte Gospoda!
Zvijezde nebeske, blagoslivljajte Gospoda!**

Sve kiše i rose, blagoslivljajte Gospoda!
Svi vjetrovi, blagoslivljajte Gospoda!
Ognju i žare, blagoslivljajte Gospoda!
Studeni i vrućino, blagoslivljajte Gospoda!
Roso i mrazovi, blagoslivljajte Gospoda!
Ledu i studeni, blagoslivljajte Gospoda!
Tuče i snijezi, blagoslivljajte Gospoda!
Noći i dani,blagoslivljajte Gospoda!
Svjetlo i tmino, blagoslivljajte Gospoda!
Munje i oblaci, blagoslivljajte Gospoda!
Zemlja neka blagoslivlje Gospoda!
Bregovi i brežuljci, blagoslivljajte Gospoda!
Sve raslinstvo na zemlji, blagoslivljaj Gospoda! Izvori, mora i rijeke, blagoslivljajte Gospoda!
Kitovi i sve što se miče u vodama, blagoslivljajte Gospoda!
Ptice nebeske, blagoslivljajte Gospoda!
Sve divlje i pitome životinje, blagoslivljajte Gospoda! Sinovi ljudski, blagoslivljajte Gospoda!
Izraele, blagoslivljaj Gospoda!
Svećenici Gospodnji, blagoslivljajte Gospoda! Sluge Gospodnje, blagoslivljajte Gospoda!
Dusi i duše pravednih, blagoslivljajte Gospoda! Sveti i ponizni srcem, blagoslivljajte Gospoda! Hananijo, Azarijo, Mišaele, blagoslivljajte Gospoda! Apostoli, proroci i mučenici Gospodnji, blagoslivljajte Gospoda!
Blagoslivljajmo Oca i Sina i Svetoga Duha.
I sada i vazda i u vijeke vjekova. Amin.
Hvalite Gospoda i uzvisujte ga dovijeka!

Mala Ektenija ili **Gospode, pomiluj** *3 x.*

TROPARI:

TROPAR, gl. 2.:

Ugledni Josip skine s drveta prečisto tijelo Tvoje, obavije ga čistom plaštanicom, pomaza ga mirisavim uljem, i položi u novi grob.

KONDAK, gl. 8.: Ašće i vo grob.

Iako si sišao u grob, Besmrtni, ipak si uništio silu pakla i uskrsnuo kao pobjednik, Kriste Bože. Ženama mironosnicama rekao si: Radujte se! I svojim apostolima darovao si mir, a palima uskrsnuće.

Umjesto Sveti Bože: *Jelici:*

(Koji se god u Krista krstiste, u Krista se odjenuste: Aliluja!) 3x.
Slava, I sada: U Kista se odjenuste, aliluja!

(Koji se god u Krista krstiste, u Krista se odjenuste: Aliluja!)

Prokimen, gl. 5.

Sva zemlja nek Ti se klanja i nek Ti pjeva, neka pjeva Tvom imenu, Svevišnji!

- Kliči Bogu, zemljo sva, opjevaj slavu imena Njegova, podaj mu hvalu dostojnu! Sva zemlja…

Za vrijeme APOSTOLA svećenik se odijeva u svijetlo odijelo.

Čitanje Apostola

(Rimljanima 6, 3 – 11)

Braćo, zar ne znate: koji smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni. Krštenjem smo dakle zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bî uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života. Ako smo doista s njime srasli po sličnosti smrti njegovoj, očito ćemo srasti i po sličnosti njegovu uskrsnuću. Ovo znamo: naš je stari čovjek zajedno s njim raspet da onemoća ovo grešno tijelo te više ne robujemo grijehu. Ta tko umre, opravdan je od grijeha. Pa ako umrijesmo s Kristom, vjerujemo da ćemo i živjeti zajedno s njime. Znamo doista: Krist uskrišen od mrtvih, više ne umire, smrt njime više ne gospoduje. Što umrije, umrije grijehu jednom zauvijek; a što živi, živi Bogu. Tako i vi: smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu!

Nakon APOSTOLA pjevaju se ovi stihovi (i gdje je običaj lupa se, zvoni sa zvonima, a svećenik posipa narod cvijećem sa Plaštanice i škropi svetom miomirisnom vodom), na koncu se plaštanica prenese sa groba u svetište I položi na oltar).

USTANI, BOŽE (Anasta o Theos)

Psalam 82, glas 7.

Ustani, Bože, sudi zemlju, jer si s pravom gospodar svih naroda.

- *Bog ustaje u skupštini "bogova", usred "bogova" sud održava.* Ustani, o Bože…

- *Dokle ćete suditi krivo, ići na ruku bezbožnima?* Ustani, o Bože…

- *Štitite slaba i sirotu, vratite pravicu jadniku i siromahu!* Ustani, o Bože…

- *Izbavite potlačenoga i ubogog: istrgnite ga iz ruku bezbožnih!* Ustani, o Bože…

- *Ne shvaćaju niti razumiju, po mraku hodaju.* Ustani, o Bože…

- Poljuljani su svi temelji zemlje. Rekoh doduše:
"Vi ste bogovi i svi ste sinovi Višnjega! Ali ćete ko svi ljudi umrijeti, past ćete kao svatko od velikih!" **Ustani, o Bože…**
Ustani, Bože, sudi zemlju, jer si s pravom gospodar svih naroda.

Evanđelje – Matej 28, 1-20

EVANĐELJE pjeva se pred grobom. Prije i poslije
Evanđelja pjeva se: **Slava tebi, Gospode!**

Po suboti, u osvit prvoga dana u tjednu, dođe Marija Magdalena i druga Marija pogledati grob. I gle, nastade žestok potres jer anđeo Gospodnji siđe s neba, pristupi, otkotrlja kamen i sjede na nj. Lice mu bijaše kao munja, a odjeća bijela kao snijeg. 4Od straha pred njim zadrhtaše stražari i obamriješe. A anđeo progovori ženama: »Vi se ne bojte! Ta znam: Isusa Raspetoga tražite! Nije ovdje! Uskrsnu kako reče. Hajde, vidite mjesto gdje je ležao pa pođite žurno i javite njegovim učenicima da uskrsnu od mrtvih. I evo, ide pred vama u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti. Evo, rekoh vam.«
One otiđoše žurno s groba te sa strahom i velikom radošću otrčaše javiti njegovim učenicima. Kad eto im Isusa u susret! Reče im: »Zdravo!« One polete k njemu, obujme mu noge i ničice mu se poklone. Tada im Isus reče: »Ne bojte se! Idite, javite mojoj braći da pođu u Galileju! Ondje će me vidjeti!« Dok su one odlazile, gle, neki od straže dođoše u grad i javiše glavarima svećeničkim sve što se dogodilo. Oni se sabraše sa starješinama na vijećanje, uzeše mnogo novaca i dadoše vojnicima govoreći: »Recite: 'Noću, dok smo mi spavali, dođoše njegovi učenici i ukradoše ga.' Ako to dočuje upravitelj, mi ćemo ga uvjeriti i sve učiniti da vi budete bez brige.« Oni uzeše novac i učiniše kako bijahu poučeni. I razglasilo se to među Židovima – sve do danas.
Jedanaestorica pođoše u Galileju na goru kamo im je naredio Isus. Kad ga ugledaše, padoše ničice preda nj. A neki posumnjaše. Isus im pristupi i prozbori: »Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji! Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!« »I evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta.«

Tko moli sam ovu službu, neka završi ovdje sa:
Slava: I sada. Gospode, pomiluj *3 x.*
Molitvama svetih otaca naših, Gospode Isuse Kriste, Sine Božji, pomiluj nas. Amin.

Dalje slijedi Liturgija sv. Bazilija Velikoga.
Mjesto kerubinske pjesme pjevamo "Da vmolčit":

Nek umukne svako ljudsko biće i sa strahom i trepetom neka stoji! Neka ne misli ni o čemu što je zemaljsko! Jer dolazi Kralj kraljeva i Gospod svih gospodara da se žrtvuje i dade kao hrana vjernima. Njemu prethode anđeoski zborovi sa svim počelima i vlastima, mnogooki kerubini i šestokrili serafini, pokrivajući si lica i pjevajući pjesmu: Aliluja, aliluja, aliluja!

Mjesto Dostojno pjeva se:

Ne oplakuj mene, Majko, gledajući u grobu Sina kojega si u po Duhu Svetom začela, jer ustat ću i proslaviti se. I u beskrajnoj slavi uzvisit ću kao Bog one koji Te s vjerom i ljubavlju veličaju.

Na Pričasten pjeva se:

Tad se ko oda sna trgnu Gospod, tada usta Gospod, naš Spasitelj. Aliluja.